

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟನೆಯೂ ದೇವರ ಮಾತು ಎಂದು ಕುವೆಂಪು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅದಂದರೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾಷೆಯು ವಾರ್ಷಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ರೀತಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಅಮೂರ್ತತೆಯ ಹಾಡು, ಮಂತ್ರ, ಕುಣಿತ, ಬಲಿ, ನಟನೆ, ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಮೂರ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ 'ಯೋಗ' ಕೂಡಾ ಮೂಲತಃ ಇದೇ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದು. ಯೋಗಕ್ಕೆ 'ಜೋಡಿಸು', 'ಸೇರಿಸು', 'ಕೂಡಿಸು' ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಇದೆ. ಆಚರಣೆಗಳು ಕೂಡಾ ಜನರನ್ನು ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಾಜವೊಂದರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗಳು ರಕ್ಷಿಸಿ ಪೋಷಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅದು ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಂಪರೆಯು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ರೀತಿನೀತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯು ಪ್ರದರ್ಶನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದು ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಭಕ್ತರನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವರನ್ನೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಜಪಮಾಲೆ ಎಣಿಸುವುದು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮರವಣಿಗೆ ನಡೆಸುವುದು, ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಭಕ್ತಿಯ ಆಚರಣಾ ರೂಪಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಾಂಕೇತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಗಳ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವದ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮೂಲತಃ ಹೀಬ್ಬೂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ನೇತಾರರು ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದುಂಟು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸರುಗಳು ಬಳಸಿದ ಭಾಷೆ ಸರಳವೇ ಹೌದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹೀಗಾಗಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮವೊಂದರ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಲು ಪವಿತ್ರ ಭಾಷೆಯ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಿದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಜಟಿಲಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಸರಳಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳು ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆದೇ ಇವೆ. ಪವಿತ್ರ ಭಾಷೆಯೆಂಬ ಬಿರುದು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಹೀಬ್ಬೂವನ್ನು ಮಾರ್ಟಿನ್ ಲೂಥರ್ ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೊಂದಲ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಬೈಬಲ್‌ನ್ನು ಇತರ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಾಗ ಬಹುತೇಕ ಜನರು ಬೈಬಲ್‌ನ್ನು ಅವರ ತಾಯ್ನಾಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಓದುವಂತಾಯಿತು. ಬೈಬಲ್‌ನ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಗಳಾದುವು. ಜನಗಳ ನಡುವೆ ಕರಪತ್ರಗಳಾಗಿ ಪ್ರೋಸ್ಟರ್ ಗಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಿಶನರಿಗಳು 1941 ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸತ್ಯವೇದ ಎಂದು ಕರೆದರು. ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಆದರೆ ಅದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹರಡುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಚರ್ಚುಗಳ ಸೇವೆಗಳು ಜನಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದುವು. ಭಕ್ತರು ಮತ್ತು ಪುರೋಹಿತರ ನಡುವಣ ಅಂತರ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಸಂಸ್ಕೃತವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಇತರ ಕೆಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳು ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ 'ವೇದ ವಾಕ್ಯ' ಎಂಬ ಪದವಿದ್ದು ಅದು 'ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗದ, ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗದ ನಿಯಮಗಳುಳ್ಳ' ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಏನಿದ್ದರೂ ಭಾಷೆಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂವಹನ ಇಲ್ಲ, ಕಾವ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ, ಧರ್ಮವೂ ಇಲ್ಲ, ದೇವರೂ ಇಲ್ಲ, ಆಚರಣೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ, ಪುರಾಣಗಳೂ ಇಲ್ಲ, ಇತಿಹಾಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಿಯೆಯು ಅಧ್ಯಯನ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ●